

89

Forslag til lov

om

rigsdagens ombudsmand.

(Fremsat i folketinget den 10. februar 1953 af justitsminister *Helga Pedersen*).

§ 1.

Efter hvert rigsdagsvalg vælger rigsdagen en ombudsmand, som på rigsdagens vegne har indseende med statens civile og militære forvaltning.

Hvis ombudsmanden ikke længere nyder rigsdagens tillid, kan rigsdagen afskedige ham, hvorefter nyt valg af ombudsmand finder sted.

§ 2.

Ombudsmanden, som ikke må være medlem af rigsdagen, skal have den juridiske uddannelse.

§ 3.

Rigsdagen fastsætter almindelige bestemmelser for ombudsmandens virksomhed. I øvrigt er han i udøvelsen af sit hverv uafhængig af rigsdagen.

§ 4.

Ombudsmandens virksomhed omfatter ministrene, statens tjenestemænd og alle andre personer, som virker i statens tjeneste.

§ 5.

Ombudsmanden har indseende med, om de i § 4 nævnte personer gør sig skyldige i fejl eller forsømmelse under udøvelsen af deres administrative tjeneste, herunder tilside-sættelse af de tjenesten vedrørende love, anordninger, instrukser og andre bestemmelser.

Det påhviler ombudsmanden at føre tilsyn med behandlingen af personer, som er under frihedsberøvelse. Dette tilsyn omfatter også personer, som virker i kommunale tjenester.

§ 6.

Enhver kan indgive klage til ombudsmanden, som i hvert enkelt tilfælde afgør, om klagen giver tilstrækkelig anledning til en undersøgelse. Ombudsmanden kan også optage en sag til undersøgelse af egen drift. Enhver, som er berøvet sin personlige frihed, har ret til i lukket skrivelse at rette henvendelser til ombudsmanden.